

Til gengæld må vi andre, når debatten foregår her i Folketingssalen, kunne fordrer, at man anvender begreberne rigtigt, og det klinger altså hult, når man påstår, at man har en debat om dette her, og så samtidig bruger begreberne privatisering og udlicitering i flæng, som om det var ligeværdige principper, og dermed giver næring til den misforståelse, at det offentlige kun kan have ansvar for de offentlige driftsopgaver, hvis det offentlige absolut insisterer på at have alle kasketterne på, både den kasket, der hører til at bestille opgaven, den kasket, der hører til at finansiere opgaven, den kasket, der hører til at udføre opgaven, og den kasket, der hører til at kontrollere opgaven.

Og så undgik hr. Klaus Hækkerup – måske på grund af tiden – meget behændigt at besvare mit spørgsmål om det udbudscirkulære, der gælder for staten. Mener hr. Klaus Hækkerup, at dette cirkulære efterleves i praksis?

Jeg kunne godt føje flere eksempler til dem, jeg nævnte før: Færdselsstyrelsen har f.eks. en vagttjeneste, der aldrig har været udbudt, Kystinspektoratet og DSB har en kantinedrift, som aldrig har været udbudt, og rengøringsopgaverne varetages i eget regi og uden udbud i ni told- og skatteregioner. Sådan kunne man blive ved med at nævne det ene eksempel efter det andet, der dokumenterer, at den megen tale om nytænkning og konkurrence er hul.

Her er der reelt tale om offentlig udbudspligt, og her er der åbnet for det, som hr. Klaus Hækkerup efterlyser med hensyn til egne bud, og alligevel forsømmer man i det ene eksempel efter det andet at følge reglerne, og finansministeren ser bare til. Han har endnu ikke indfriet det snart 2 år gamle løfte til Folketinget om at udsende en vejledning om statens udlicitering.

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Lars Løkke Rasmussen påstår, at jeg forplumrer debatten ved at blande begreberne udlicitering og privatisering sammen.

Dertil vil jeg sige, at den betegnelse, jeg anvender, er den, som Hagel-Sørensen har anvendt i sin redegørelse om privatisering, hvor han kommer ind på grænsen mellem offentlig og privat virksomhed og belyser målkonflikterne.

Her er det på side 15 anført, at en udlicitering foregår sådan, at det offentlige arrangerer og finansierer den og de private producerer eller leverer ydelsen. Det er i den betydning, jeg har anvendt begrebet udlicitering. Privatisering

dækker over alle de fem forskellige blandingsformer, der er mellem det offentlige og de private på de tre funktionsområder, altså hvem der bestemmer, hvem der udfører, og hvem der finansierer. For nu at gøre det klart for hr. Lars Løkke Rasmussen, som spørger, om det statslige udbudscirkulære efterleves, og som nævner nogle telefonsamtaler, han har haft.

Det samme gælder vel for hr. Kim Behnkes referat af en rundspørge til 59 kommuner. Ingen af dem oplyser jo baggrunden for, at man ikke udliciterede, hvilke overvejelser der har ligget til grund for det.

Hr. Lars Løkke Rasmussen siger bare, at de ikke gør det. Men hvorfor gør de det ikke? Hvilke overvejelser ligger der til grund? Hvorfor har man i en eller anden styrelse valgt ikke at udlicitere eller måske ikke at udlicitere i et bestemt år eller at prøve opgaven af gennem udbud? Det kan jeg jo ikke svare på fra Folketingets talerstol. Det er første gang, jeg hører om, at det er foregået. Det er i øvrigt overhovedet ikke mit forvaltningsområde.

Så jeg synes, det spørgsmål, som er rejst, er ganske uklart i sin substans. Det er et spørgsmål, som man ikke kan forvente at jeg skal kunne svare på og slet ikke uforberedt. Endelig vil jeg sige, at jeg er sikker på, at der ofte kan være ganske gode begrundelser for det.

Hr. Kristian Thulesen Dahl siger, at i de socialdemokratiske kommuner står det ualmindelig sløjt til med udlicitering.

Med hensyn til den påstand vil jeg nu godt bede om dokumentation for, hvad det er for opgørelser, der viser, at det står sløjt til med udliciteringer specielt i socialdemokratiske kommuner – selvfølgelig ud over, at der jo kan være borgerlige kommuner, der har udliciteret af ideologiske grunde, hvilket socialdemokratiske kommuner har afstået fra. Det er klart, at det kan være en forskel. Men ud over det savner jeg faktisk en begrundelse.

Og så spørger hr. Thulesen Dahl, om Socialdemokratiets ordfører ikke er på kollisionskurs med statsministeren, som stod her og sagde, at der var ting, man ikke kunne udlicitere.

Så vil jeg godt sige: Nej, det er jeg ikke. Hvis jeg havde haft tid til det i min ordførertale, ville jeg meget præcist have sagt, at efter Socialdemokratiets opfattelse kan hjemmehjælp og sygehusbehandling ikke udliciteres. Der er flere begrundelser for det, bl.a. problemerne med at måle kvaliteten af den ydelse, der udliciteres, og et spørgsmål om hensynet til de svage modtage-